

bio upravitelj kovnice njegov sugrađanin Dubrovčanin Beno Kotruljević. Da li je majstor Pavao radio u svojoj domovini, ne znamo. God. 1463 dokumenti spominju u Dubrovniku nekog magister Paulus aurificus. Kako je zlatarski zanat i umjetnost medalja često u vezi, to se drži, da je ovaj magister Paulus aurificus identičan sa medaljerom Paulus de Ragusio; dapače se je njegovu boravku u rodnom gradu pripisivala, u cjelini ili barem djelomice, izradba renesansnog friza koji je bio naknadno umetnut u okvir vrata Kneževa dvora u Dubrovniku. Međutim je pred par godina Jorjo Tadić našao u dubrovačkom arhivu dokumente po kojima je iza odlaska Michelozza iz Dubrovnika, kojemu je u prvom času po katastrofi god. 1463 bila povjerena izradba nacrtu za popravak Dvora, neki majstor Salvi iz Firenze g. 1468 bio uzet kao protomajstor da radi na Dvoru; pa je moguće, da je spomenuti friz, izrađen u renesansnom firentinskom stilu a nešto pretvrd i nedotjeran za velikog Michelozza, djelo ovoga inače nepoznatog majstora Salvi. Uzorinac konačno upozoruje na činjenicu, da su upravo u vrijeme boravka Paulus aurificus-a u Dubrovniku, bili izdani u tom gradu lijepi novci, koji se doimlju kao male medalje, pa se nameće pitanje, nije li pri njihovoj izradbi sudjelovao majstor Pavao Dubrovčanin.

Ljubo Karaman

A. Schneider, *Uz Benkovićeve slike* („Hrvatska Revija“, Zagreb, 7, 1937, 385-87).

A. Schneider, *Uz slike Jurja Čulinovića* („Hrvatska Revija“, Zagreb 8, 1937, 432-33).

A. Schneider, *Glovićevi crteži* („Hrvatska Revija“, Zagreb 9, 1937, 449-54).

„Društvo prijatelja Strossmayerove galerije“ nabavilo je god. 1936 u Londonu i poklonilo Galeriji jednu od najljepših i najznačajnijih slika baroknog slikara Federika Benkovića „Abraham žrtvuje Izaka“. U julskom svesku „Hrvatske Revije“ prof. Schneider donio je reprodukciju ove i još nekoliko slika F. Benkovića poprativši ih sa poznatim podacima o životu ovog majstora rodom iz Dalmacije, koji je utjecao na velikog umjetnika mletačkog rokoka G. B. Tiepola. Mišljenje G. A. Moschini-a iz god. 1806, da je rani stil Tiepolov „caricato alla Bencovich“ usvaja i G. Fiocco koji baš u tome „caricato“ vidi bujan temperamenat sina kršne Dalmacije (usmeno saopćenje piscu ovih redaka).

U svesku augusta „Hrvatske revije“ dao je Schneider kratak prikaz života i rada Jurja Čulinovića i reproducirao je njegove dvije slike. To su portret muškarca u pariškom Louvre-u signiran Opus Slavoni Dalmatici Squarzoni, koji Schneider drži najličnijim djelom majstora, te dosada neobjelodanjena Bogorodica sa Isusom, koja je donedavna bila u posjedu G. Bellesi-a u Londonu a ima sve značajke Čulinovićeve „padovansko-squarconesknog“ stila.

U septembarskom broju iste revije Schneider je reproducirao i stručno objasnio nekoliko najznačajnijih crteža Jurja Glovića, poznatog i proslavljenog u Italiji sa svojih minijatura, a čijim se je crtežima i bakrorezima do